

PAYS BAS Top, of te wel Holland Top met Bas als extra item?

We gaan naar Hilversum. Sebastiaan, Tjebbe, Tim, Maurice, Koen, Nick, Debbie en Romy gaan strijden op de laatste dag van dit toernooi. Daan is helaas geblesseerd en niet mee vandaag.

In Hilversum is vandaag ook de CityRun en daarom wordt er door de organisatie verkeersdrukke en parkeerproblemen voorspeld. Of iedereen wil zorgen op tijd te zijn. Dus de vertrektijd wordt met een half uur vervroegd.

Het is weliswaar iets drukker dan je van een normale zondag verwacht.. Maar we zijn er reeds om half elf en spelen pas om kwart voor twaalf.... Het wachten begint.

Melanie gaat op zoek naar iets van wedstrijdleiding om zich met spelersspassen aan te melden. Dat is op zich al een spannende onderneming hier. Erg onduidelijk aangegeven en zo blijkt.... Je moet dus dóór een zaal waar reeds een wedstrijd gespeeld wordt om er te komen. Want een toegangsdeur vanaf de centrale hal is er niet.

Gelukkig hebben ze wel een ballenpomp, want drie van de vijf meegenomen ballen zijn zacht. Misschien zand in het ventiel? Want we blijven ze oppompen. Misschien eens tijd voor een paar nieuwe?

De eerste wedstrijd begint dan ook nog eens met een flinke vertraging. Op dit vroege tijdstip loopt men toch al een half uur achter op schema. Deze eerste partij is tegen de Boemel. Die winnen we beide sets. Mooie acties. Fikse blunders. Van zowel onze eigen team als van de tegenstander. Maar we kunnen ze prima hebben en dat laten we dan zien ook. De Boemel heeft een coach, Bas. En die is voor een aantal Simokosdames nog interessanter dan het kijken naar of aanmoedigen van hun Simokosgenoten. " Bas, joehoe... Bas, hierzo... " Misschien heeft het afleiden van hun coach ons zelfs wel een beetje geholpen met de winst?

Tevreden maar eigenlijk net lekker op dreef is het lange wachten weer aangebroken. Want de volgende wedstrijd is tegen Almere Buiten en start officieel om half drie. Tijdverdrijf genoeg hoor. Een spelletje op de mobiel. Wat eten, een drankje. Even kijken bij de meiden van Simokos. Maar iedereen is blij als we weer zelf aan de slag mogen. Tegen Almere Buiten spelen we ook twee sets winst. En welverdiende winst ook. Op het laatst is het nog lastig de concentratie vast te houden. Want op het veld ernaast is de wedstrijd klaar en wordt reeds ingespeeld. In de regels staat dat je al mag inlopen, maar niet inspelen met ballen. En dat zou dus ook moeten worden gehandhaafd. Ware het niet omdat het de regels zijn, dan in ieder geval uit fatsoen. Maar de ballen van het ander veld vliegen nu met grote regelmaat door onze wedstrijd. Zeer storend en ook erg onsportief van die teams/coaches. Die hebben toch allemaal hetzelfde wedstrijdreglement gekregen. Tip: lees dat eens!

Waar zijn de meiden? Die kijken vast weer naar de wedstrijd van de Boemel, want daar is Bas!!

De laatste wedstrijd spelen we pas om 16.20 uur, volgens het plan...maar inmiddels is er alleen maar meer tijdsuitloop zo aan het einde van de dag. Dus het lange wachten begint weer. Gelukkig is er nog een pak kaarten mee en kunnen we 31-en in de kantine. De stroopwafels gaan rond. Er komen wat frieten voorbij. Die laatste wedstrijd wordt beslissend of we wel of niet finale gaan spelen.... We moeten beide sets winnen om nog kans te maken. En de eerste set doen we dat, en hoe! Er wordt echt heel leuk gespeeld. Voor beide teams staat er wat op het spel en die zindering is te voelen... Voor al ook op de tribune. Gelukkig zijn de meiden beneden om te tellen en de jongens verbaal toe te juichen..... Tenminste...dan zien we dat Bas en zijn Boemels op het veld er naast spelen en dat de meiden regelmatig hun blik vanaf ons veld naar de overkant laten dwalen. De sixpack van coach Bas...ach daar zal nog lang over nagepraat worden. De arme knul kreeg er een rode blos van! Zoveel aandacht. Van die meiden. Van die moeders!!! De tweede set.... Heeft Melanie te laat ingegrepen met haar wissel...was het anders wel gelukt? We zullen het nooit weten. Want het ging heel lang gelijk op. En helaas werd het na 22-22... Ineens 23-25..... In ons nadeel. En daarmee pakte we een keurige derde plaats.... Maar zo nipt naast een finale plaats.... En daar baalde iedereen toch wel even van.

Een teamfoto van dit gelegenheidsteam is gemaakt en er is gedoucht.... En daarna is de ploeg weer op huis aangegaan. Een ervaring rijker. Een gezellige zondag achter de rug. Op naar het huiswerk dat velen wel mee hadden gebracht, maar waar weinig aandacht voor was. De laatste wedstrijden dit seizoen. Op naar de selectietrainingen, de nieuwe teamindelingen en de .... Het beachvolleyballen?

Heel erg genoten van de leuke dag vandaag. Trots op jullie prestatie. Melanie bedankt voor je coachwerk.